

ad den lange Vej med de 275 km efter een Takstklasse vil koste 3 Kr. 07 Øre, men over Fjerritslev 5 Kr. 40 Øre. Saa stor er Forskellen — det er altsaa kun en bestemt enkelt Vægt, et bestemt enkelt Tal, her er nævnt, men Forholdet er omtrent det samme ellers. Det vil heraf forstaas, at man ikke udnytter de Hjælpemidler, der er skaffede til Veje for Befolkningen. Vel ved jeg, at det baade for Statsbanerne og Privatbanerne vilde have en Indtægtsnedgang til Følge at faa en saadan Forbindelse etableret, men den er absolut nødvendig, man kan ikke være bekendt i det Herrens Aar 1920 at have en saadan Statsbanedrift.

Et andet Forhold vedrørende Statsbanerne, som jeg ogsaa gerne vil henlede Opmærksomheden paa, er Taksterne for Havnebanetraffikken. Disse er efter min Mening slet ikke tidssvarende. Statsbanernes Havnebanetraffik er af en saadan Beskaffenhed, at man maa sige, den egentlig er en Slags Vognmandsforretning. Før Krigen, i 1914, kostede et Vognmandskøretøj pr. Dag 10 à 12 Kr., nu koster det vistnok 40—50 Kr. Jeg ved ikke, hvad det koster her i København, men jeg ved, hvad det koster i de større jyske Købstæder, og dér vil Prisen være den, jeg her har nævnt. Hvis man nu vilde have en Stigning i Forhold dertil for Havnetraffikkens Vedkommende, maatte man langt højere op, end det kan ske efter det Lovforslag, her foreligger. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed selv stille Ændringsforslag i den Retning og heller ikke tilraade andre at gøre det. Men jeg mener rigtignok, at det vil være nødvendigt for den højtærede Trafikminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa et Forhold som dette, idet den Betaling, der ydes for Havnebanetraffikken, langt fra er tilfredsstillende. Desuden benyttes Havnebanerne mange Steder — jeg har hørt, at det ikke sker i København, men i alt Fald sker det mange andre Steder — ligefrem i Stedet for en Statsbanestation. Naar der bygges en Statsbane, er det jo Meningen, at ved Statsbanestationen skulde i Regelen al Læsning og Losning af Varer, som skal blive dér i Byen, foregaa. Men mange Steder ser man sin Fordel i at sende Vognene til Havnen, fordi det kan betale sig. Derved bliver der for Statsbanerne mindst 1 Dag, som Regel 2, undtagelsesvis 3 Dage, mere, hvor der er disponeret over disse Vogne, end hvis de blev ladet eller losset paa Stationen. Og det er ikke altid, fordi Varerne skal sendes videre med Skib eller losses fra Skib, men fordi man kan faa baade Losning og Ladning besørget langt tidligere ved at lade Stats-

banerne besørge den paa Havnebanen end ved at lade den besørge med Hest og Vogn.

Om den af Folketinget i Lovforslaget vedtagne Ændring vil jeg sige, ligesom den højtærede Minister sagde ved Forelæggelsen, at det ikke er nogen Forbedring. Jeg nærer imidlertid Betænkelighed ved en længere Forhandling her i Tinget, for Eksempel ved Nedsættelse af Udvalg eller ved at stille Ændringsforslag til Lovforslaget, hvilket neppe kan ske, uden at Lovforslagets endelige Vedtagelse yderligere forhales. Og jeg anser det, som anført, for absolut paatrængende nødvendigt, at Lovforslaget vedtages saa hurtigt som muligt; det burde have været vedtaget for længe siden. Dog maa jeg forbeholde mig at høre den højtærede Ministers Udtalelse særlig om Optagelse af Spørgsmaalet om de gennemgaaende Takster, et Spørgsmaal, der nu har staaet paa Dagsordenen i 10—11—12 Aar.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa mit Partis og egne Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling her i Tinget.

Tvede: Det Lovforslag, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder fremsatte den 18. Maj om Ændringer i Statsbanernes Takster, var i sin Ordlyd i nøje Overensstemmelse med det Lovforslag, som under 25. Marts i Aar blev fremsat af den daværende Trafikminister, Hr. Hassing Jørgensen. Jeg maa sige om dette Lovforslag, at det vil gøre ondt mange Steder; det kan ikke være andet, end at det vil være et overordentligt Indgreb i Næringslivet, naar en saa betydningsfuld Institution som Statsbanerne forhøjer sine Takster saa væsentlig, som Lovforslaget tilsigter. Men jeg er ganske paa det rene med, at det nytter ikke at staa her og klage eller at ville hæfte sig ved, at den tidligere Minister for offentlige Arbejder ikke paa et langt tidligere Tidspunkt er gaaet til Takster for Benyttelse af Statsbanerne, som gav dem saadanne Indtægter, at der blev Balance i Regnskabet. Vi vilde derved være blevet forskaanet for nu at skulle se tilbage paa et ganske betydeligt Deficit i de senere Maaned.

Fra konservativ Side har det jo stedse været et Krav, at Driften af Statsvirksomhederne skal bære sig. Under Krigsperioden har vi set bort fra, om der ogsaa kunde blive noget til Forrentning, men Balance i Driften har været vort Krav. Derved er vor Stilling til det foreliggende Lovforslag givet, men helt sikker paa, at det foreliggende Lovforslag vil give den ønskede Balance.